

מירי ובנה ירמי
אמא שלי שרה יפה, וגם סבתא שלי"

● **וכבר מגיל צעיר היה ברור לך שזה יהיה המיקצוע שלך?**

לא מכחינה מעשית. גם בבית לא חיזקו את זה במיוחד. שלחו אותי לנגן, ניגנתי על חלילית, והייתי נגינת מצטיינת, ואחר כך למדתי לנגן על גיטרה.

● **בבית זה נחשב לפחיתות יכבוד להיות זמרת?**

יכול להיות. אמא שלי רצתה שאהיה מורה, ושלחה אותי ללמוד הוראה בסמינר הקיבוצים.

● **מישפחה פוליטית?**

חצי. אבא שלי פולני, שבא בגיל צעיר לארץ, ואמא שלי היא נכדה של מאיר ואסתר קוולובסקי, שהם רוסים אנשי העלייה השנייה. סבי היה חבר באחד העומר. סבתי היתה אחת מוסמכת, והקדישה את חייה למיקצוע. גדלתי בגיבעתיים על גיבעה שסבי היה למעשה הכובש שלה, ובזמנו היא גם נקראה על שמו. כשאמא שלי גדלה היו בבית פרות והיא גם רכבה על סוסים. כשהיא היתה בהריון איתי, היא נהגה לחלוב את הפרות. בתור ילדה אני זוכרת שהייתי מחלקת חלב בכדים בשכונה.

● **אז זמרת זה דבר שמאוד רחוק מכל הרקע הזה.**

אמא שלי שרה יפה. אני ניגן בחליל צר, בחצוצרה ובמנדולינה. עניין המוסיקה היה מאוד חזק בבית. היתה הרבה מוסיקה ספרדית, ומצד שני גם הרבה מוסיקה ישראלית. גם הסבתא שלי שרה יפה. העניין של מוסיקה ושירה תמיד היה בבית, אבל בגדר תחביב. אנשים רציניים שמתעסקים במיקצועות מסורתיים לא חושבים על זה כמיקצוע, ועוברה ששלחו אותי ללמוד הוראה.

● **התמרדתי?**

לא. חידקהבימה תמיד היה בי, מאז שאני זוכרת את עצמי ותמיד חלמתי לנגן עם כל הכלים ואהבתי להופיע, אבל לא חשבתי על זה כעל מיקצוע.

● **עד שהגעת לצבא?**

לא בריוק. בסמינר ניגנתי בגיטרה ומרגע שהגנות גילו אותי, הן לא הניחו לי. שם יצא לי

„הכיף הוא שהאדם שאני חיה איתו הוא גם שותף ליצירה, ולכן אני יכולה להתחלק איתו 24 שעות ביממה“

להופיע באופן רי קבוע. לא היה אירוע או המפגשים הראשונים שלי עם קהל.

● **איך היתה ההרגשה?**

זה היה כיף. הבימה היתה תמיד חלק ממני.

● **לא היתה לך אימת קהל?**

לא. ואו הלכתי לבחינות של להקת הנחל ולפני שהספקתי לגמור את הבחינה כבר ידעתי שהתקבלתי.

● **מי היו הובחנים?**

שלום חנוך, מנחם זילברמן, שולה חן, ששי קשת.

● **התרגשת?**

מאוד.

עצובות, רברים שהוא בדרך-כלל לא נוהג לכתוב לאחרים.

● **זה לפי בקשה שלך?**

אני חושבת שזה כא מתוך אמונה שלו ביכולת שלי להעביר את זה בצורה שלא תתפספס. אחר השירים בתקליט, והאיכר ממשיך לחרוש, היה רעיון של שמוליק ונכתב בעיקבות מילחמת לבנון. הרעיון היה על איכר בביקעת קרעון, שהמילחמות עוברות עליו כבר דורות והוא בכל זאת ממשיך לחרוש.

● **היתה ברורה שתהיה לחומר נגינה פוליטית?**

בהחלט. נגיעה פוליטית וחברתית שקשורה למילחמה. אחר-כך בא שמוליק קלוסקי שהציע לי שיר לקדם-ארוויזיון לפני שנתיים. ואני לא כזאת שרצה אחרי התחרויות האלה, אבל העיתוי והשיר התאימו, אז החלטתי ללכת.

● **זה היה הימור?**

כן. השיר מצאחן בעיני, חשבנו שהמוסיקה קלילה וקליטה, וזה מה שמתאים לתחרויות.

● **והופעת איתו בתחרות?**

כן.

● **זה לא נחשב לפחיתות יכבוד? פחיתות כבוד בוודאי שלא. אתה כאילו מעמיד את המעמד המיקצועי שלך למבחן שהוא אולי קצת לא הוגן.**

● **מבחינה מיקצועית זה מאוד שיטתי.**

הקהל כוחר שיר שמתנגן לו, והוא אולי מושפע גם מן הפופולאריות של המגיש. האמת היא שהשירים שנקלטים מהר, בדרך-כלל, גם נשכחים מהר. זה לא מה שחשבנו על השיר שלנו, או שלחנו אותו לתחרות.

● **היית במתח?**

ברגע שאת כבר בתוך תחרות, ברור שאת רוצה לזכות. אבל אני לא בנויה על סוג כזה של תחרויות וזה לא מה שיבנה או יהרוס את הקאריירה שלי. יש זמרים שבכלל לא שולחים שירים, כדי שלא להעמיד את עצמם במבחן. אבל, בסך-הכל, זה היה כיף. השיר זכה במקום שישי, וזה אחר משניים או שלושה שירים יחידים שנשארו מאותה תחרות ושעדיין מנגנים אותם.

● **את חושבת שתעשי את זה שוב?**

במידה ויהיה שיר מתאים? למה לא? המיקצוע שלי הוא בסופו של דבר בידור, וכל דבר שגורם לקהל הנאה והתרגשות, מה פתאום לשלול אותו?

● **זו הגישה שלך למיקצוע?**

אני רואה את עצמי קודם כל כזמרת, כמישהו שקיבל את המתנה שנקראת קול יפה, קול טוב. נולדתי עם זה, לא שאלו אותי. ועכשיו, מה עושים עם זה?

● **מתי ידעת שיש לך קול טוב?**

מילדות, תמיד. אני זוכרת את עצמי שרה ומחקה את הזמרות הפופולאריות של אז, כמו יפה ירקוני ושושנה דמארי.

● **אמר לך בילדות שיש לך קול יפה?**

הייתי הילדה הבולטת בגן ששיחקה את התפקידים הראשיים. הגננת תמיד נתנה לי תפקידים גדולים.

● **גדלת בת-ליאביב?**

לא. בגיבעתיים, אני פרובינציאלית מגיבעתיים. גדלתי בסביבה פועלית.

● **מה עשו ההורים?**

אבי, זיכרונו לברכה, היה חבר בקאופרטיב הארגון ואמא אחות טיפולית. אני הבת הבכורה ויש לי עוד אח ואחות.

לוריא, אהוד מנור, שמואל קלוסקי, עימ' נואל צבר, ברטולד ברכט ויעקב רוטבליט. את הלחנים כתבו נתן כהן, אלי סמרי, יאיר רוזנבלום, קורט וייל ויאיר קלינגר.

● **את רוצה לומר שחברות-ההפקה הממוסדות רחו אותך, בלשון עדינה?**

אני מעדיפה לאמר שהם לא הימרו עלי.

● **זה מעליב?**

זה לא היה מעליב. כשאתה לא שווה כלום ואתה מנסה לרחוף בכוח, זה משהו אחר, אבל כשאתה מכיר בערך עצמך ומקבל פידבק מהקהל, זה די מדהים ולא צפוי. אבל ברעבר גילינו שזה לא דברים שלא בסדר אצלנו, אלא אצלם.

● **ואולי הם צודקים?**

חס וחלילה.

● **היה לך ביטחון כזה כל הזמן?**

בוודאי.

● **במהלך שלוש השנים שבהן עבדתם על התקליט היו רגעים קשים, שחשבת שהוא לא ייצא לפועל, שהם רוייקט לא יצלח?**

הקשיים היו פיננסיים, וזו הסיבה שלא הוצאנו את התקליט במכה. התקליט, כולל כל ההוצאות, מסתכם ב-30 אלף דולר, ואף יותר.

● **מאיפה הלך?**

לא היה לנו את זה בבת אחת. לומר הקשור כתברה מסודרת, מוציאים תקליט כל תקופה מסוימת. והם עושים הכל. אנחנו עשינו הכל לבד, אבל זה היה גם הכיף שלנו. משכנו את זה על פני שלוש שנים.

● **זה הרבה זמן?**

באופן ממוצע לארץ, אולי. השקענו את הכי ספים מעבודה.

● **היו רגעים של שברירה?**

לא. כל הזמן הופענו, ותמיד היתה ררישה להופעות, הרווחנו כסף ויכולנו מדי פעם להיכנס לאולפן, לקליט שיר ולהוציא תקליט-שדרים לרדיו כדי להמשיך ולהיות קיימת בתודעת הקהל עם שיר חדש.

● **מי בחר את החומר?**

במשך השנים נפגשתי עם יוצרים, והשירים נולדו מתוך מיפגשים איתם. שמוליק היה שותף לבחירה האמנותית שלי, הוא היה היועץ האר-מנותי. אמר זקוק לאוזן אובייקטיבית, ושמוליק עושה זאת בשבילי.

● **חלק מהלחנים נתנו לאהוד מנור. במיפגש שלו איתי יוצאות לו כל הנימות הליריות, היותר**

פגשתי אשה שהגיעה לשיא כשהיתה נערה בת 20, חיילת בלהקת-הנח"ל, ואשר מאז, בגלל סיבות שונות, חלקן אובייקטיביות, לא הצליחה למצוא את דרכה באו-פן ממוסד.

● **במהלך השנים עשתה דברים שונים בתחום היצירה. היא שרה, שיחקה בתיאטרון ראות ובקולנוע, הופיעה בערבי-יחיד. קאר-יירה מגוונת.**

בין השאר היתה סולנית של להקת „אחרית הימים“, להקת-הרוק הראשונה בארץ. היא הופיעה כסולנית של „חבורת-בימות“ בערב שירי נעמי שמר. היא שיחקה בסרט „הכס גמליאל“ לצידו של יוסי בנאי.

● **ביקורת שהופיעה באחד העיתונים באו-תה התקופה (1973): „היא תגלית. היא תגלית עצומה אפילו. לדעתי היא אחד הדברים היפים ביותר שקרו לסרט הישראלי מאז גילינו את אורי זוהר כבימאי ב.חור בלנה.“**

כמו כן שיחקה בתפקיד ראשי לצידו של טוביה צפיר בקומדיה „נישואין נוסח תל-אביב“, תפקיד שעליו היתה מועמדת לפרס „אוסקר הישראלי“.

● **מירי הופיעה בתפקיד ראשי בסרט „אהבה אילמת“. היא השתתפה במופע „הללויה הוליווד“, הופיעה בערב שירי ברכט“, ועל הופעה זו זכתה לביקורות מצויינות, גם ממומחים לשירי ברכט. היא גם היתה כוכבת של מופע ביידיש. וזו רק רשימה חלקית.**

חוץ מהדברים האלה, מירי היא זמרת מבוקשת בעצרות ובכינוסים גדולים. כך שרה, למשל, את „שיר לשלום“ בכנס-הנח"ל לדורותיו, בכני 80 אלף איש במארק הירקון בתל-אביב.

● **„זה היה אחד הרגעים הגדולים ביותר בחיי. הקהל פשוט עמד ובה.“**

במהלך השנים הופיעה מירי, בנוסף לקאריירה האינטנסיבית, להינשא ולהתגרש. עכשיו היא נשואה לשמוליק אומני.

● **שחקן בימאי ומפיק בזכות עצמו. במשך שלוש שנים שבהם עבדה, ביחד עם שמוליק, על התקליט החדש „טיפה אהבה“, הספיקה גם ללדת שני ילדים, לטפל במשך שנה ארוכה ומלאת-מתח בבנה הקטן שחלה בסרטן והבריא, וגם להמשיך להופיע. את הצד המוסיקאלי של התקליט הופיע גרי אקשטיין, את השירים כתבו קובי**

אלונו במסיבה (לידה: לילי אבירן)

הייתי הילדה הבולטת בגן. שותמיד שיחקה את התפקידים הראשיים